

nering selvfølgelig vilde medføre føleligere Ulemper end den tidligere, fordi den tidligere Rationering havde været større, fordi Brød og Sukker blev rationeret i saa rigelige Maal, at man knap en Gang havde mærket Rationeringen, medens her visse Forbrugeres Vaner vilde blive paavirket med Hensyn til Rationeringen, og det har det ærede Medlem jo ganske Ret i, men det ærede Medlem fremførte jo nu ikke dette paa nogen Maade for at istemme lignende Toner som dem, der kom fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper). Og det vilde ogsaa være ganske urimeligt, naar vi ser, under hvilke Forhold Verden i øvrigt lever netop med Hensyn til Fædstoffer. Vi behøver ikke at gaa længere end over Sundet for at faa at vide, at man derovre lider under en saadan Fædtmangel, at, som der er fremkommet Udtalelser om, en Rationering der maaske ikke kunde præstere mere end 25 g pr. Individ om Ugen, altsaa $\frac{1}{10}$ af det Kvantum, her er Tale om. Jeg tror overhovedet, at man vil komme til at erfare i de følgende Maaneder, at det danske Samfund er saaledes stillet, sammenlignet med andre, at man i Sandhed ikke har Grund til at klage herhjemme under de nuværende Verdensforhold. Ogsaa er det af en anden Grund ejendommeligt at høre det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds sætte saadanne Ord i Spidsen for sin Tale som dem, han fremførte. Andetsteds har jeg set, at konservative Partier har rettet deres Kritik imod, at en Rationering ikke i Tide var gennemført. Her gaar vi til denne Rationering af Fædstoffer paa et Tidspunkt, hvor vi dog er i Stand til med tilnærmelsesvis Sikkerhed at byde en Ration af Smør og Fædt i Flæskeform, som ernæringsmæssig er tilstrækkelig.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) udtalte som en Mulighed, at Rationerne senere ikke kunde opretholdes, og der er selvfølgelig intet til Hinder for, at man gør Befolkningen opmærksom paa, at der muligvis kan blive mindre, men de forskellige landøkonomiske Betragtninger, som jeg har haft Lejlighed til at høre fremsat om dette Spørgsmaal, gaar dog snarest i Retning af, hvad andre ærede Medlemmer har fremført her, at det nok skal kunne lykkes at gennemføre Rationeringen. Maa jeg her i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem, der talte sidst (la Cour), at naar der er Tale om at lægge en Reservebeholdning op, og naar der i Henhold til de Forhandlinger, som har været førte med Finansudvalgene, allerede er oplagt en lille Reservebeholdning

af Smør fra Produktionen i November Maaned, saa er dette jo netop for i de vanskelige Overgangsmaaneder at kunne sikre Rationeringen, for at have noget at ty til, hvis Produktionen i en eller anden Uge eller kortere Periode skulde gaa ned, og de, der oplagrer det, og det er naturligvis de paa dette Omraade mest sagkyndige, har erklæret med fuld Sikkerhed, at denne Reservebeholdning kan bevares i fuld god Tilstand.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Produktionens Størrelse har forskellige Medlemmer talt om de Oliekager, som nu vil blive fordelt, og Forberedelserne ude i Kommunerne til at modtage disse Kager er ogsaa nu saa vidt fremskredet, at formentlig en Bekendtgørelse om Udleveringen meget snart kan følge. Der har været en saglig Uoverensstemmelse om Tidspunktet for Udleveringen, om, hvilket der var heldigst, og mange har været af den Anskuelse, at det i og for sig var nyttigst, at de opbevaredes til de vanskelige Maaneder i Foraaret, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds omtalte. Men nu vil enhver Landbruger efter sin Opfattelse af dette landøkonomiske og saglige Spørgsmaal kunne benytte Kagerne, naar de kommer ham i Hænde eller senere, efter sit Syn paa, hvad der vil gavne ham mest. Jeg vil her gerne sige, at det forekommer mig, at man har Lov til at sige om Lovforslagets Prisfastsættelse som Helhed, at den indeholder en Opmuntring til Produktionen. Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Theilmann) nævnedet særlige Moment: den eventuelle Overprisudover 2 Kr. 30 Øre, som en Opmuntring og mente, at der var tænkt særlig derpaa, naar man havde talt om, at Prisen indeholdt en Opmuntring, og det er selvfølgelig ogsaa rigtigt. Men efter hvad mange sagkyndige har fremsat overfor mig, skulde ogsaa selve Prisen 2 Kr. 30 Øre indeholde den Opmuntring, som ligger i, at en Produktion er virkelig lønnende. Naturligvis havde det ærede 2det Medlem for 3die Kreds den fulde Ret i, at hvis man ikke har Grundbetingelser for at føre Produktionen, nytter ingen Prisopmuntring, men det, der menes, er selvfølgelig, at de forhaandenværende Stoffers Omdannelse til Smør ved Prisen er stillet under saadanne Vilkaar, at der er en Grund til netop at holde denne Produktion vedlige foruden den anden særdeles betydningsfulde Grund, som det ærede Medlem fremførte, at bevare hele denne Produktion saa uskadt som muligt til efter Krigen.